

**בבית משפט לתביעות קטנות
פתח תקווה**

התובע: אריאל פורמנובסקי

- נ ג ד -

הנתבעים: 1. משטרת ישראל ואו משטרת ש"י
תחנת מודיעין עילית
פקס. 02-9706494

2. **פקד דוד ישראל**
תחנת מודיעין עילית-נילי
פקס. 02-9706494

3. **רב שוטר אהוד ג'ובאני**
תחנת מודיעין עילית-נילי
פקס. 02-9706494

4. **רב שוטר שי דויד**
תחנת מודיעין עילית-נילי
פקס. 02-9706494

5. **עו"ד יעל עוז**
בר כוכבא 23 קומה 8, בני ברק
טלפון 052-8335810 פקס 03-5022893

מהות התביעה: איכות שלא כדין בהחזרת תפוסים, מעצר שווא, כליאת שווא, ולשון הרע, איומים ברצח ושימוש בטענות סרק.

סכום התביעה: 30,605 ₪.

כתב תביעה

התובע מתכבד להגיש כתב תביעה כדלקמן:

הצדדים

1. התובע, בן 42, אב לקטין בן שלוש וחצי 3.5 שנים, תושב פ"ת, מתכנת מחשבים במקצועו, אשר נעצר מעצר שווא ונכלא למשך סופ"ש בתאריך 22/7/2016 על ידי שוטרי משטרת מודיעין עילית.

2. הנתבעת 1 משטרת ש"י היא האמונה על שמירת הסדר והביטחון בתחנת המשטרה מודיעין עילית-נילי, שממוקמת בסמוך להתנחלות נילי, אשר עצרה את התובע מעצר שווא אלים וכלאה אותו במכולת עינויים מאולתרת ורותחת, שממוקמת תחת השמש הקופחת ומדופנת בלבני תנור-טאבון אדומות לאגירת החום בתא המעצר.

השוטרים בתחנה יצרו תרחיש עינויים לסחיטת הודאות באשמה, מנעו מהתובע לשוחח עם בא כוחו, עו"ד יניב מויאל, לקחו ממנו ללא רשות פלאפונים וכסף, ולמרות פסקי דין והחלטות רבות שניתנו נגדם בחצי שנה האחרונה הם עדיין מסרבים להחזיר את רכוש התובע לפצותו ולהגיב לצווי בית המשפט ולשאלותיו כנדרש.

3. יצוין כי ההתנחלות נילי היא ישוב קטן, בן 1300 תושבים, אשר כל בגיר שנתקלים בו טוען שהוא עובד שב"כ, עובד מוסד, עובד משטרה או ממשלה. כולם שם מכירים אחד את השני מגנים אחד על השני ומכסים "על התחת" אחד של השני.

להתנחלות הפצפונת הזו יש תחנת משטרה פרטית ממש בכניסה ליישוב, תחנת מודיעין עילית-נילי, אשר דואגת לאינטרסים של אנשי ההתנחלות ומגנה עליהם משאר המדינה, מדובר בבועה, שתושביה חושבים שהם מעל לחוק ושכול מי שלא שייך אליהם הוא חורש רעתם.

4. הנתבע 2 דוד ישראל, יזם הליכי מעצר שקריים בתאריך 22/7/2016 תוך כדי שהוא הורה לפקודיו לפעול נגד התובע באלימות משטרתית, מנע מהתובע לשוחח עם בא כוחו עו"ד יניב מויאל, מנע מהתובע לשוחח עם עו"ד או להיחקר בפני שופט מוסמך, יזם תרחיש עינויים לסחיטת הודאות באשמה כמעצר נקמה ללא צו, (כפי שיפורט בהמשך), ובעת המעצר, לקח ללא רשות והעלים שני

פלאפונים וכסף תוך כדי שהוא תוקף את התובע פיזית מילולית ומשתמש בסמכותו לרעה.

5. הנתבע 3 אהוד ג'ובאני, הוא שוטר אשר הגיע לאירוע ביום 22/7/2016 בשעה 14:10 מיד עצר את התובע ללא אישום סיבה או הזדהות, איים על התובע שהוא יורחק מהבן שלו, טרק את דלת הג'יפ המשטרתי על רגלו של התובע, אזק את התובע וכלא אותו בתא עינויים מאולתר ורותח במשך כ-10 שעות, עינה והשפיל את התובע בתא העינויים המאולתר, הזמין את חיילי צה"ל לירוק להשפיל וללעוג לתובע הכלוא בתא העינויים, ומנע מהתובע לשוחח עם עו"ד או להיחקר בפני שופט מוסמך.

6. הנתבע 4 שי דוד, הוא שוטר אשר הגיע לאירוע ביום 22/7/2016 בסביבות השעה 13:30 שסירב למסור את מספרו האישי וטען שהוא איש שב"כ ומוסד, ולכן אסור לו למסור מספר אישי או לקיים את חובת ההזדהות על פי חוק, והחל ליצור פרובוקציה מתוכננת מראש, בכדי לרצות את חברו הטוב מר יניב גורדו, ובכוונה החל להזמין תגבורת של כוחות משטרה גדולים, הפיץ לשון הרע נגד התובע בתחנת המשטרה מודיעין עילית – ניילי ובמפקדת קצין המשטרה הצבאית, עיכב את התובע ללא סיבה מוצדקת, וחתר כל העת לגרום למעצר שווא ללא אישום ברור.

7. הנתבעת 5 היא יעל עוז, עורכת דין מטעם מעונות לנשים מוכות, לרבות נשים שאינן מוכות, אשר מוענקת לנשים אלה בחינם כדי לתקוף את הגבר, להפחידו, לטרטר אותו, לאיים עליו, ולגרום לו לזנוח את ילדיו. מומחיותה היא מלחמת התשה בבתי המשפט ושימוש במילים אלימות, שקרים ומניפולציות. הנתבעת 5 יעל עוז, הופיעה בבית משפט וניסתה לטעון שהאירוע היה אלים בדיון מתאריך 30/10/2016 בתיק 59441-08-16 בפני כבוד השופטת אליה נוס, ואיימה לרצוח את התובע באולם בית המשפט בנוכחות מאבטח (בשם עוודד) קלדנית

והעדים, וכמו כן איימה **לטרטר את התובע** בגין אותו אירוע (מתועד בסרט וידאו) בהליכי סרק רבים והגשת בקשות טורדניות אל בתי משפט שונים. הנתבעת 5 נשכרה לצורכי מתן שירותים משפטיים בסיוע משפטי חינם ללא עלות במעון "אישה לאישה" לנשים מכות ואלומות כמו אותה א', אשר דרסה את התובע בתאריך 21/6/2016 וגרמה לו לנזקי גוף באחד מהתקפי הזעם שלה, ובכך גרמה לתאונת פגע וברח, מה שניקרא מצא מין את מינו והתובע אומר את הדברים בשם אמרם.

הרקע

8. התובע הוא אב לבן בן 3.5 שנים, להלן הקטין. בת הזוג לשעבר א' היא האם של הקטין אשר חתמה על הסכם משמורת משותפת בספטמבר 2013, שקיבל תוקף של פסק דין בתאריך 19/11/2013 אצל השופטת אליה נוס, אולם, ארבעה 4 חודשים לאחר מכן ניסתה לבטל את המשמורת המשותפת בתביעות סרק שנמשכו שנתיים וחצי עד למתן פסק דין סופי בתאריך 20/7/2016 לפיו לא קיבלה משמורת בלעדית, לא קיבלה מזונות, וגם תביעתה לעבור מפ"ת לירושלים לא אושרה, אבל כן אפשרו לה לפני משורת הדין לעבור לישוב נילי, בכפוף לחלוקת זמנים שהוצעה בוועדת תסקירים שם נכתב 15 פעמים שחילופי המשמורת הם **מבית ההורה האחר**.

9. במועד מתן פסק הדין הקטין היה בחזקת "נעלם", אותה א' עברה לישוב נילי **20 ימים לפני מתן פסק הדין** שאישר לה לעבור לישוב זה, כלומר עברה בתאריך 1/7/2016 עם הקטין מפ"ת לישוב נילי ללא רשות בית משפט. משמע שהותה בנילי עד התאריך 20/7/2016 הייתה שלא כדין.

10. ראו סיכומי אותה אבי' (עמוד 11 פיסקה 41) בפס"ד המשלים 1930-09-15 :

המשיב למעט לא בקשר עם המבקשת

41. המבקשת תטען כי מאז פרידתם של הצדדים, התקשורת בין השניים למעט ואינה קיימת. לאורך כל הדרך המבקשת פנתה אל המשיב בכל מיני זרכיס, בטלפון, בהודעות SMS ובמייל. ברוב הפעמים המשיב לא הגיב ולא התייחס לדברים שהמבקשת כתבה, אלא לפני דיונים בבית-המשפט, וזאת על מנת להכחיש טענה זו.

11. מדובר במקטע מסיכומי אותה א' בתיק המשמורת תמ"ש 1930-09-15 בו היא טוענת שהתובע איננו מתקשר אליה בכול אמצעי התקשורת בסתירה לכל אותן תלונות האלימות והסגת גבול, אשר אותה א' הפריחה אצל הרשויות, אשר גירסתה התקבלה כמובנת מאליו ולא נבדקה כלל ע"י הנתבעים, משמע בעברית פשוטה טיפול לקוי של הנתבעים בתלונות שווא.

12. אותה א' מצאה לעצמה יחידת דיור אצל משפחת ג' בישוב נילי, ברחוב xxx, שם שילמה כ 3,500 ₪, אולם סירבה לקיים את פסק הדין לפיו חילופי המשמורת מבית ההורה האחר, ופשוט לא גילתה לתובע היכן היא מתגוררת.

13. בתאריך 22/7/2016 הגיע התובע לנילי מצוייד בפסק הדין לפיו המשמורת על הקטין באותו יום היא בידיו. התובע איתר את מכונית הגברת א' מול בית xxx וגם את צעצועי הקטין.

14. התובע נקש על דלת xxx ושאל אם בנו מתגורר שם. הגב' xxx טענה שלא, וצחקקה לעצמה. התובע יצא לרחוב וראה כי צעצועי בנו נמצאים בחצר של xxx ולכן חזר לשוחח עימה, כשהיא כבר מחוץ לדלת, והוא שוחח עימה מעבר לגדר.

15. מסתבר שאותה xxx הזמינה משטרה בטענה כי מדובר בהסגת גבול. לאחר מכן התברר בבית המשפט שxxx טענה כי פרטיותה מופרת בזמן שהתובע מגיע לקבל את בנו למשמורת, ושעצם מתן הקטין לאביו מעיק עליה בצורה קלינית.

16. הגדיל לעשות, xxx, אשר התקשר אל קצין הביטחון של הישוב ואל חברו הטוב שי דוד הוא הנתבע 4, שיחות שתועדו בסרט וידאו, ובו נצפה xxx מבקש יחס מועדף ומיוחס במתן שירותים ציבוריים בשיחה פרטית, ואשר לבקשתו למתן פרוטקציה בסיוע משטרתי הם נענו מיד.

17. הנתבע 4 שי דוד, פנה למפקדת קצין המשטרה הצבאית, סיפר להם שהתובע אלים, והגיע לבית של xxx מלווה בקצין ושני חיילי צה"ל. הנתבע 4 סירב לקיים את חובת ההזדהות בטענה שהוא משרת בשב"כ והמוסד, ולכן אסור לו להזדהות עם מספרו האישי בפני התובע מטעמי ביטחון שדה. לאור התנהלותו הסרבנית וטענותיו ההזויות של הנתבע 4 ביקש התובע להיחקר בפני שופט לאחר שישוחח עם עורך דין.

18. בהגיעו לבית xxx, הנתבע 4, סירב למסור את מספרו האישי ולקיים את חובת ההזדהות בכדי להעלים ראיות שיאפשרו לתובע להתלונן על התנהלותו כמשטרה פרטית, וכול הזמן טען שהוא איש שב"כ בכדי להסוות את אותה פרוטקציה שהעניק לxxx.

19. הנתבע 4, שי דוד, סיפר לשוטרים שהתובע הסיג גבול בית של גורדו והחל יוצר פרובוקציה מתוכננת מראש בכדי לרצות את חברו הטוב יניב גורדו, ובכוונה החל להזמין כוחות משטרה גדולים ולעכב את התובע החל מהשעה 13:30 וחתר כול העת לגרום למעצר שווא ללא אישום ברור.

20. ראו פרוטוקול (עמוד 6 שורה 1) בתיק 59441-09-14 מתאריך 30/10/2016 :

1	ב"כ המבקשת:
2	אף אחד לא אמר שהמשיב אליס.
3	
4	המשיב:
5	זו מנהלת מדור תשלומים במשרד ראש הממשלה, בעלת הבית ואומרת שלא היתה שום אלימות.

21. במקטע זה מהפרוטוקול טענה עו"ד יעל עוז, עורכת דין של אותה א', שלא היתה כל אלימות או הטרדה לכאורה, או אז הגיש התובע לכבוד השופטת אליה נוס את מכתב בעלת הבית ביישוב נילי, הגברת xxx, שמעידה שהאירוע בנילי לא היה אליס, שאין לייצר ממנו טענות של חשש שלא היה קיים, ושהתובע לא הסיג גבול בבית של xxx.

22. למותר לציין כי המתלוננת xxx כתבה שלא הייתה כל אלימות, בסתירה לטענות משטרת ש"י כתבה כי התובע לא הסיג גבול, כתבה שאין לייצר מהאירוע בנילי טענות לחשש שלא היה קיים, משמע בעברית פשוטה משטרת ש"י ניפחה את האירוע מרוב שעמום.

23. רצ"ב מכתב הגב' xxx שכותבת כי אין לייחס לאירוע בנילי טענות אלימות או חשש שלא היה קיים או טענות להסגת גבול – נספח " 1 ".

24. שוטרים שהגיעו למקום עצרו את התובע בגין הסגת גבול, בשעה 10:14, השוטר אהוד ג'ובאני הנתבע 3 הודיע לתובע על מעצרו באופן מידי ללא בירור לקח ללא רשות את ארנקו וטרק את דלת ג'יפ "האמר" משטרתי מסוג האמר ממוגן על רגלו הימנית של התובע אחרי שאמר "...אתה תגיע לחקירה שבסופה תורחק מהבן שלך...". או אז פקד דוד ישראל הנתבע 2 פתח את דלת הג'יפ השניה, עיקם את היד של התובע תוך כדי שהוא גורם לכאבים בשורש כף היד

והכתף השמאלית במטרה לחטוף ולישבור את הטלפונים הסלולריים של התובע, וזאת עשה למרות שהתובע לא התנגד.

25. התובע הובהל אל תחנת המשטרה מודיעין עילית – נילי, בה הפעילו השוטרים אלימות נגד התובע, בחצר התחנה תקף פקד דוד ישראל את התובע ואמר "פה זה לא משטרת פתח תקווה, אני אעשה לך בית ספר, אני אזיין אותך טוב..." והוסיף "אתה תודה בהסגת גבול, לא תתקרב לבן שלך ותחתום על צו הרחקה, ואני אישית אדאג לזה...". התובע הבטיח לנתבע 2 ולנתבע 3 להתלונן עקב התנהלותם האלימה והמנוגדת לחוק.

26. בתגובה לדברי התובע החל הנתבע 3 השוטר אהוד ג'ובאני לתקוף את התובע בטענות מופרכות "אתה מתחיל להיות מסוכן ולכן אני חייב לאזוק אותך..." ואזק את התובע, כלא אותו בתא עינויים מאולתר ורותח במשך כ-10 שעות, עינה והשפיל את התובע בתא העינויים המאולתר, הזמין את חיילי צה"ל לירוק להשפיל וללעוג לתובע הכלוא בתא העינויים, ומנע מהתובע לשוחח עם עו"ד או להיחקר בפני שופט מוסמך.

27. לאחר חצי שעה, מאז שכלא הנתבע 3 את התובע, הגיע השוטר ג'ובאני לדלת התא המאולתר והחל לצרוח לתוכו בצרחות אימה מופרעות בכדי ליצור פרובוקציה להשפיל את התובע ולהכשילו לאינטראקציה אלימה, ועזב את התא כשהוא צוחק בקול גדול.

28. התובע נשאר עצור במשטרה מיום שישי תאריך 22/7/2016 בשעה 10:14 עד יום שבת תאריך 23/7/2016 ורק בשעה 00:23, שהה 33 שעות במעצר לא חוקי, ורק אז הביאוהו לדיון הארכת מעצר בפני שופט שקבע כי לא הייתה כל סיבה למעצר.

29. באותו דיון בפני כבוד השופט אברהם רובין על מנת לנפח את הטענות למעצר, טענו השוטרים כי בזמן החקירה התובע איים על השוטרים, כאשר למעשה פשוט נתן תשובות לשאלות, וביקש שוב ושוב לשוחח עם עו"ד, מה שלא נעשה. לא הייתה כל סיבה להוסיף כל חשדות בגין מה שהתפתח בחקירה שהתנהלה כמשפט שדה תחת אלימות משטרתית ובניגוד לחוק הכתוב.
30. לימים שלחה בעלת הבית הגברת xxx מכתב לבית המשפט לפיו לא הייתה כל אלימות וואו הסגת גבול וואו חשש באותו אירוע, ושאלו ידעה הגברת xxx שאותה את מנתקת את הקטין מאביו, לא הייתה מכניסה אותה אליה הביתה, שכן ל-xxx יש אח באותו מצב שגם הוא מנוכר מילדיו ע"י אשתו וxxx סולדת מנשים כמו אותה א'.
31. למותר לציין כי הגברת xxx גם גירשה את אותה א' מביתה, שכן א' שיקרה לה ניצלה את ביתה לצורכי חטיפת הקטין מאביו והעלמתו, וxxx טוענת שאיננה מעוניינת להיות מעורבת עם מזימותיה העברייניות של נשים המגיעות מהתחום הפלילי.
32. השוטרים גרמו למעצר שווא של התובע, להכתמת שמו, ונתנו בידי אותה א' כלים להתנגח בתובע בבית המשפט וליילל שהיא ספגה אלימות, באירוע שהיא בכלל לא נכחה בו, לא ראתה כלום, ורק השתמשה בפרובוקציות שיצרה, כדי לייצר לעצמה עילה להיכנס למעון לנשים מוכות בירושלים, אותה עיר שבה אסור לה לגור, תוך שהיא מקבלת בחינם מהמעון דיור, האכלה, בייביסיטר ועורכי דין הכל בחינם.

עילת תביעה ראשונה – העלמת תפוסים

33. התובע חוזר על כל האמור.
34. הנתבעים החרימו לתובע כסף (605 ₪) וטלפונים והכל במטרה להפחידו מלהגיע ליישוב ניילי כדי לפגוש את בנו, וסרבו להחזירם.
35. מכיוון שלא הייתה להם סיבה למעצר, לא הייתה כל סיבה לתפוס טלפונים וכסף, ולא הייתה כל סיבה שלא להחזירם לתובע.
36. התובע פנה מספר פעמים לבית המשפט השלום בירושלים, ודרש את השבת התפוסים כדלקמן:
- א. התובע פנה בתאריך 27/9/2016 וכבוד השופט דוד גבאי ריכטר פסק שהנתבעים נדרשים להגיב לטענות התובע עד לתאריך 29/9/2016. רצ"ב החלטת כבוד השופט ריכטר מתאריך 27/9/2016 – נספח 2."
- ב. התובע פנה בתאריך 5/10/2016 וכבוד השופט דוד גבאי ריכטר פסק שהנתבעים נדרשים להגיב לטענות התובע עד לתאריך 20/10/2016. רצ"ב החלטת כבוד השופט ריכטר מתאריך 6/10/2016 – נספח 3."
- ג. התובע פנה בתאריך 28/10/2016 והשופט דוד גבאי ריכטר פסק בתאריך 2/11/2016 שהנתבעים נדרשים להחזיר לתובע את רכושן, הטלפונים והכספים. רצ"ב החלטת כבוד השופט ריכטר מתאריך 2/11/2016 – נספח 4."
- ד. התובע פנה בתאריך 8/12/2016 בבקשה להורות על בזיון בית המשפט ובה להורות כי משטרת ש"י ביזו והימרו את פיו של בזיון כבוד השופט דוד גבאי ריכטר, אשר עקב סרבנות משטרת ש"י לבצע

את החלטות בית המשפט מתאריך 2/11/2016 נזף כבוד השופט גבאי ריכטר בנתבעים וציווה על ביצוע ההחלטה לאלתר, מה שלא נעשה. רצ"ב החלטת כבוד השופט ריכטר מתאריך 8/12/2016 – נספח 5."

37. לפיכך זכאי התובע לפיצוי בגובה הסכום שלא הוחזר 605 ₪ (אשר כפי הנראה נגנב ע"י השוטר פקד דוד ישראל), וכן שווי 2 טלפונים סלולריים 2,000 ₪ כ"א וסך הכל 4,000 ₪ עבור הטלפונים, פלוס פיצוי של 500 ₪ על כל חודש עיכוב בהחזרת התפוסים, כלומר 605 ₪, ועוד 4,000 ₪ ועוד 500 ₪ שח כפול שישה 6 חודשים, ובסך הכל: **7605** ₪ נכון ליום הגשת התביעה.

עילת תביעה שניה – תקיפה גופנית

38. התובע חוזר על כל האמור.

39. בתאריך 22/7/2016 עת התובע ישב בגייפ המשטרתית, הנתבע 3 השוטר אהוד ג'ובאני טרק את דלת הגייפ הממוגן הימנית בחוזקה על רגלו הימנית של התובע והתנהג באלימות.

40. יצויין כי הנתבע 2, פקד דוד ישראל, פתח את דלת הגייפ השניה עיקם את היד של התובע תוך כדי שהוא גורם לכאבים בשורש כף היד והכתף השמאלית במטרה לחטוף ולישבור את הטלפונים הסלולריים של התובע, וזאת עשה למרות שהתובע לא התנגד.

41. הנתבע 2 אזק את התובע, כלא אותו בתא עינויים מאולתר ורותח, החל לצרוח לתוכו בצרחות אימה מופרעות בכדי ליצור פרובוקציה, להכשילו לאינטראקציה אלימה, לענות ולהשפיל את התובע בתא העינויים המאולתר, והזמין את חיילי צה"ל לירוק להשפיל וללעוג על התובע הכלוא בתא העינויים.

42. התובע נשאר אזוק מתחילת המעצר ועד לשעה 30: 23 בלילה אשר גרמו לשטפי דם בידיים וברגליים בכדי לגרום לעינויים והתעללות נוספים בנוסף לאלימות הגופנית שנגרמה לו.

43. עקב הפעלת אלימות משטרתית, לרבות תקיפה גופנית, מבקש התובע פיצוי בסך 5,000 ₪.

עילת תביע שלישית – לשון הרע

44. התובע חוזר על כל האמור.

45. בזמן הקריאה לאירוע בתאריך 22/7/2016 אמר השוטר שי דוד הנתבע 4 את הדברים הבאים " **... למה נכנסת לבית ...** " בפני xxx ובפני העדים העיתונאים מריאן עזיזי וסורין.

46. מדובר בלשון הרע, מילים אשר לשוטר לא היתה כל סיבה לפלוט אותם אלמלא הייתה התחנה בישוב נילי, תחנה מאולתרת בישוב שכולם מכירים את כולם, והוא רק רצה להפחיד את התובע.

47. בזמן ההגעה לתחנת המשטרה במודיעין עילית – נילי אמר השוטר פקד דוד ישראל את הדברים הבאים "**...פה זה לא משטרת פתח תקווה, אני אעשה לך בית ספר, אני אזיין אותך טוב...**" בפני השוטר אהוד ג'ובאני והתובע.

48. מדובר בלשון הרע, מילים אשר לשוטר לא היתה כל סיבה לפלוט אותם אלמלא הייתה התחנה בישוב נילי, תחנה בבועה שתושביה חושבים שהם מעל לחוק ושכול מי שלא שייך אליהם הוא חורש רעתם, והוא רק רצה לאיים את התובע.

49. עקב לשון הרע, מבקש התובע פיצוי בסך 5,000 ₪.

עילת תביעה רביעית – מעצר שווא וכליאת שווא

50. התובע חוזר על כל האמור.
51. על פי המתואר, לא הייתה לנתבעים כל סיבה להחשיד את התובע בהסגת גבול, וגם לא לעכבו במשטרה או לחקור אותו, ו/או להביאו בפני שופט בגין עבירה זו, שכן בנו של הקטין אופסן בבית משפחת xxx, והתובע היה זכאי לאסוף את בנו מפתח ביתו של ההורה האחר, כלומר מפתח ביתה של משפחת xxx.
52. כמו כן, התובע לא הסיג שום גבול, שכן מותר לכל אזרח לנקוש בדלת ולשאול שאלות. בנקישה על הדלת לא הייתה כל הסגת גבול. לאחר שהתובע ראה את הצעצועים וחזר, כל ההתנהלות הייתה מעבר לגדר, כך שלא הייתה כל הסגת גבול.
53. השוטרים לא ראו במו עיניהם כל הסגת גבול שכן כאשר הגיעו התובע והעיתונאים היו מחוץ לגדר, וגם xxx בעלת הבית טוענת שלא בוצעה כול הסגת גבול (ראו נספח 1). מדובר בניסיון של שוטרים לזרוק צ'ופר לחברים שלהם בני הישוב על חשבון אזרחים אחרים.
54. בגין האמור זכאי התובע לפיצוי בסך 1,000 ש"ח ליום מעצר, ומכיוון שמדובר בימים ו' תאריך 22/7/2016, שבת תאריך 23//2016 וראשון 24/7/2016, סה"כ שלושה 3 ימים ובסך הכל 3,000 ₪.

עילת תביעה חמישית – איומי רצח

55. התובע חוזר על כל האמור.
56. בתאריך 30/10/2016 בבית המשפט עת ניסתה הנתבעת 5 יעל עוז לטעון כי האירוע היה אלים, וטענותיה נסתרו, פנתה אליו הנתבעת 5 בתום הדיון מול קלדנית ואיימה עליו שהיא חמה עליו ורוצה להרוג אותו.

57. האיום הוקלט תומלל וכן הוגשו בקשות לתיקון פרוטוקול הדיון המתעדות את התנהלות הנתבעת 5 האמורה.

רצ"ב בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון מתאריך 30/10/2016 בתיק - 59441-08
16 שהוגשה בתאריך 2/11/2016 – נספח " 6 " .

58. אשר על כן בגין האיום ברצח וכן בגין שימוש בטענות סרק על אלימות שלא היתה זכאי לפיצוי בסך 5000 ₪.

סיכום

אשר על כן מבוקש לזמן את הנתבעים לדין, ולזמן את העדה הקריטית אי לעדות, ולפסוק פיצויים לתובע בשיעורים הבאים: בגין העילה הראשונה שווים של תפוסים ורכוש שלא הוחזר 7605 ₪ נכון ליום הגשת התביעה, פיצויים בגין העילה השניה (תקיפה גופנית) 5,000 ₪, פיצויים בגין העלה השלישית (לשון הרע) 5,000 ₪, פיצויים בגין העילה הרביעית (כליאת שווא ומעצר שווא) 3,000 ₪, ופיצויים נגד הנתבעת 5 בעילה החמישית בסך 5,000 ₪, כמו כן פיצויי עוגמת נפש גלובליים מכל הנתבעים 5,000 ₪, סכומים אלה בחופף וואו במצטבר ובסה"כ לפצות את התובע ב 30,605 ₪. אשר על כן מבוקש לזמן את הנתבעים והעדה הקריטית לדין ולחייב את הנתבעים בפיצויים בסך של 30,605 ₪, וכן הוצאות משפט ומע"מ כחוק.

אריאל פורמנובסקי